

Projekt z dnia 16 października 2018 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2018 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie terminów uiszczania, wysokości i sposobu
obliczania należności na pokrycie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego
Biura**

Na podstawie art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270 i 2486 oraz z 2018 r. poz. 1075, 1637 i 1669) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 października 2017 r. w sprawie terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania należności na pokrycie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura (Dz. U. poz. 2082) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wysokość należnych wpłat na pokrycie kosztów Rzecznika w danym roku ustala Rzecznik na podstawie informacji uzyskanych zgodnie z § 16 oraz deklaracji, o których mowa w § 17.”.

§ 2. Przepis § 4 rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, ma zastosowanie po raz pierwszy do planu finansowego Rzecznika stanowiącego załącznik do ustawy budżetowej na rok 2018 z dnia 11 stycznia 2018 r. (Dz. U. poz. 291).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Aleksandra Ostapiuk

Dyrektor

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia określającego terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania należności mających pokryć koszty działalności Rzecznika i jego Biura ponoszone przez podmioty rynku finansowego, zawartego w art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270, z późn. zm.; dalej „ustawą”).

Proponowane zmiany rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 października 2017 r. w sprawie terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania należności na pokrycie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura (Dz. U. poz. 2082; dalej „rozporządzenie”) mają charakter systemowy i wynikają z przepisów o finansach publicznych.

§ 1 projektu

Projektodawca, w celu umożliwienia Rzecznikowi Finansowemu dokonywania zmiany planu finansowego w trakcie trwania roku budżetowego, proponuje nadanie nowego brzmienia § 4 rozporządzenia. Projektowana zmiana pośrednio może przyczynić się do wzmocnienia ochrony interesów konsumentów korzystających z usług finansowych, realizowanej przez Rzecznika Finansowego i jego Biuro.

W aktualnym stanie prawnym zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 62, z późn. zm.), państwowe osoby prawne są tworzone na podstawie odrębnych ustaw. Podstawą ich gospodarki finansowej jest plan finansowy, sporządzany zgodnie z ustawami o ich utworzeniu, z uwzględnieniem przepisów ustawy o finansach publicznych. Projekty planów finansowych państwowych osób prawnych są przekazywane Ministrowi Finansów w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

Ponadto z art. 10 ust. 2 ustawy o finansach publicznych wynika, że do jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, działających na podstawie odrębnych ustaw stanowiących podstawę ich utworzenia, przepisy tej ustawy stosuje się odpowiednio.

Natomiast art. 52 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych dopuszcza zmiany rocznego planu finansowego po spełnieniu określonych przesłanek. Przepisy te wprowadzają uniwersalną zasadę systemową powodującą, iż brak szczególnych rozwiązań w ustawie tworzącej państwową osobę prawną, dotyczących trybu i zasad zmian rocznego planu finansowego, nie stanowi przeszkody do zmiany planu w zakresie określonym ww. artykułem.

Przepisy w zakresie planu finansowego Rzecznika Finansowego określa ustawa oraz

rozporządzenie.

Zgodnie z art. 21 ustawy podstawą gospodarki finansowej Rzecznika Finansowego jest roczny plan finansowy, którego projekt sporządza Rzecznik i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, w trybie określonym w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej. Plan finansowy Rzecznika Finansowego jest ujmowany w załączniku do ustawy budżetowej na dany rok, dotyczącym planów finansowych państwowych osób prawnych. Działalność Rzecznika Finansowego nie jest finansowana z budżetu państwa – koszty obciążają podmioty rynku finansowego, na zasadach określonych w rozporządzeniu. W ustawie w art. 20 określono maksymalne stawki kosztów ponoszonych przez podmioty rynku finansowego, wyznaczając tym samym wysokość maksymalną stawek opłat przekazywanych na działalność Rzecznika Finansowego.

Z uwagi na brak przepisów szczególnych w odniesieniu do planu Rzecznika Finansowego odpowiednie zastosowanie mógłby znaleźć art. 52 ustawy o finansach publicznych. Jednakże ze względu na specyfikę mechanizmu finansowania Rzecznika Finansowego zastosowanie omawianego przepisu nie jest możliwe. Ponadto literalne brzmienie § 4 ust. 2 rozporządzenia wyklucza możliwość dokonywania przez Rzecznika Finansowego zmian planu finansowego w trakcie roku budżetowego.

§ 2 projektu

Mając na uwadze konieczność umożliwienia Rzecznikowi Finansowemu dokonywania zmian planu finansowego już w 2018 r., proponuje się, aby rozporządzenie miało zastosowanie po raz pierwszy do planu finansowego Rzecznika stanowiącego załącznik do ustawy budżetowej na rok 2018 z dnia 11 stycznia 2018 r. (Dz. U. poz. 291).

§ 3 projektu

Przepis końcowy określa termin wejścia w życie rozporządzenia. Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Niezwłoczne zapewnienie stosowania projektowanego przepisu przemawia za jak najszybszym wejściem w życie rozporządzenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających

konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Projekt rozporządzenia nie wykonuje prawa Unii Europejskiej. Problematyka ujęta w akcie nie podlega regulacji na poziomie wspólnotowym.

Projekt może mieć wpływ na mikro, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym projektów rozporządzeń Ministra dla działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.